

[Ole Olsen]

Ole Olsen (SF):

Jeg skal ligesom et par af de andre ordførere i hvert tilfælde i alt væsentligt henholde mig til, hvad jeg sagde, da forslagene blev førstegangsbehandlet den 22. april. Det er jo anden gang, vi førstegangsbehandler dem, og for min skyld kan vi godt førstegangsbehandle dem i næste, i næste og i næste folketingssamling én gang til. Jeg vil på forhånd tilsige en særdeles grundig og meget saglig udvalgsbehandling, og – jeg ved ikke, om man lever så længe og er valgt så længe – det vil jeg da godt fortsætte med til år 2000 for den sags skyld.

Fru Dorte Bennedsen sagde, at der fra Sverige er kommet henstilling om, at vi skal nærme loven så meget som muligt til EF. Til dette skal jeg ikke sige andet, end at det er da ikke alt, hvad der kommer fra Sverige, der er godt. Her er altså kommet noget meget dårligt fra Sverige. SF – det sagde jeg sidste gang – er absolut modstander af, at vi her afgiver suverænitet, og også, at vi tilnærmer loven så meget som muligt til EF-lovgivning på dette område. Jeg ved ikke, hvad der er sket med socialdemokratiet her, eller hvad der er sket med denne lidt vage gruppe, som man somme tider kalder EF-modstandere og somme tider EF-skeptikere og somme tider unge løver. Jeg har set, at betegnelsen er ved at brede sig til venstre, men jeg synes nok, den skal reserveres for socialdemokratiet, for vi skal have en eller anden betegnelse for denne lidt vage gruppe mennesker. De har åbenbart pludselig fundet ud af, at nu kan man godt afgive suverænitet her. Det hed ganske vist før den 2. oktober 1972, at der ikke skulle afgives yderligere suverænitet, men hvad, 5 år er også lang tid, og folks hukommelse er kort. Det oplevede vi jo lige med det direkte valg, hvor en statsminister sagde: ikke i dette århundrede. Det er åbenbart også glemt, så man kan ikke blive overrasket. Hr. H. C. Hansen sagde på sit partis vegne, at han bare ville henvise til, hvad han har sagt tidligere, og jeg må erkende, at jeg blev lidt overrasket, når jeg hørte fremskridtspartiets tale om dette lovforslag. Jeg tvivler på, at hr. H. C. Hansen har dækning i sit parti for den udtalelse, det vil jeg håbe for fremskridtspartiet. Det er jo mærkværdigt, at hver gang der er tale om danske forhold, taler man forfærdelig fordømmende

om papirnusseri, men når der er tale om EF, er pludselig alt papirnusseri godt; bare det er inden for EF-regie, har man ingen indvendinger overhovedet. Man er fuldstændig ligeglad med den kendsgerning, at erhvervslivet – specielt den lidt mindre del af det – vil få stærkt stigende arbejde med at følge med, og at det vil forringe det meste af dansk erhvervslivs vilkår. Det kan fremskridtspartiet åbenbart ikke tage sig af, når bare det er europæisk papirnusseri, det drejer sig om.

Jeg vil håbe for fremskridtspartiets skyld – hvis det ikke lyder alt for slemt, når jeg udtaler det – at man faktisk underkender hr. H. C. Hansen og stemmer fornuftigt ved dette lovforslag, hvis vi nogen sinde skal have det til afstemning – og det kan da godt være, at vi skal have det – og stemmer imod.

Det er jo sådan, at regeringen har erkendt, at der her er tale om, at der skal være 5/6 flertal, og der skal jo ikke ret mange fremskridtsstemmer til – så vidt jeg kan tælle på fingrene – før dette flertal ikke er til stede. Så må regeringen jo selv om, hvad den vil gøre. Jeg synes selvfølgelig, det vil være et meget mærkeligt lovforslag at gå til folkeafstemning om, men regeringen har jo også frit valg: man kan bare lade være med at forsøge at få lovforslaget gennemført, lade det ligge stille og helst afskaffe det, ellers står det jo regeringen frit for at komme igen med lovforslaget senere.

Melchior (CD):

De øvrige ordførere skal ikke have patent på at henvise til, hvad de sagde, da disse lovforslag sidst blev førstebehandlet. Jeg vil gøre det samme, og da min kollega fru Bodil Liventhal ved den lejlighed holdt en særdeles udmærket tale, vil jeg oven i købet opgive spaltenummeret, som er Folketingstidende 1976–77, 2. samling, sp. 2721–22.

Jeg har ikke yderligere at tilføje. Nogle har her fremsat ønske om, at der skal komme mange førstebehandlinger. Jeg synes nu, vi skal have det stof af vejen, som foreligger, og håber, lovforslagene kan blive gennemført. Rent personlig vil jeg sige, at jeg skal gøre mit bedste for at blive udsendt i offentlig ærinde til udlandet, således at jeg selv slipper, for jeg synes, det er et umådelig svært og stort stof at komme igennem, men jeg øn-